

izredno dobro vino iz Brezovice od g. I. Kramarška. Nikdo naj ne zamude te prilike in pride na tombolo v Vojnik. Bog živi!

Gornja Ponikva. Lovrenčeva nedelja (t. j. 12. avgusta) bo nam Ponkovičanom prav prijeten praznik. Ob pol 10. uri se vrši slovesno opravilo s procesijo z Najsvetejšim. Popoldne ob 3. uri pa nam bodo pokazali naši fantje in dekleta vso svojo energijo pri krasni narodni igri »Miklova Zala«. Mislim da ni treba k tako krasni igri nikogar vabiti, ampak da že morata besedi »Miklova Zala« sami pritegniti vsakega, ki se hoče razvedriti, zlasti pa se naučiti od Zalike ljubezni do slovenske grude. — Srednjevaški tamburaši nam hočejo proizvajati svojo lastno umetnost. Pevski zbor nam bo zapel dve pesmici. Vse bo lepo in zanimivo! Zato pa fantje in dekleta iz sosednjih župnij, ki čutite v sebi mladost, pozdravljeni od naših fantov in deklet.

Možirje. Dne 19. t. m. bo proslava 20letnice kmečke hranilnice in posojilnice ter izobraževalnega društva. Na dnevnem redu bodo razni govori, petje, tamburanje, srečkov s krasnimi dobitki. Vabi se občinstvo k obilni udeležbi!

Listnica uredništva.

Sv. Martin na Pohorju. Si ne moremo predstavljati, da bi res obstajalo gasilno društvo. Najbrž je ta organizacija le samo na papirju! — Vojnik: Eden dopis tožljiv in radi tega ga nismo priobčili. — Nazarje: Dopis ni razumljiv niti uredniku, kaj šele širši javnosti. — V sredo zjutraj smo prejeli toliko dopisov in obvestil, da jih ni bilo mogoče spraviti vseh v to številko. Pridejo na vrsto prihodnjich.

Rešitev ugank. Poveljnik je imel 17 vrst po sedem vojakov. Zračunaj, če je res!

Nova uganka: Ako bo prišlo, tedaj ne bo prišlo. Ako pa ne bo prišlo, tedaj bo prišlo. Kaj je to? — Kaj je boljše: voda z vinom, ali vino z vodo?

Zaupanje v zdravnika. Bilo je na bojnem polju. Vojaški zdravnik je šel od vojaka do vojaka, ki so ležali ubiti na poljani, ter jih je zaznamoval s kredom. Sanitejci pa so nosili te zaznamovane v skupen grob. Ko so zopet enega prinesli do groba, se je ta nenadoma oglašil, ker se je zbudil iz nezavesti: »Nikar, jaz sem vendar živ!« — Toda sanitejci so mu odgovorili: »Kaj, to naš doktor že bolje ve«, pa so ga vrgli v grob.

Mati: »Zakaj se jočeš, Ivanček?«
Ivanček: »Tu je samo še en kos po tice. Tako za ubogo sestrico nič ne bo ostalo!«

Dva gospoda se srečata:
— Kako se počutiš?
— Hvala, za silo gre.
— Lani si zračne gradove zidal, a kaj pa sedaj počenjaš?
— Nova nadstropja zidam na nje!

Čuden občutek. Potepuh je stopil k dami, o kateri je vedel, da je silno bogata in še sama: »Gospodična, ali

me vzamete za moža?« — Ta, prese-nečena nad tem, ga vpraša: »Kako pa vi pridete do tega, da me kaj takega vprašate, ko vendar veste naprej, kako vam bom odgovorila?« — Potepuh: »Res sem to vedel naprej, toda jaz sem hotel imeti enkrat občutek, kako je, če človek naenkrat izgubi milijon, kakor sem ga jaz sedajle, ko ste me odbili!«

Neroden Franček-pijanček. Franček je dobil pravico pri gospodu župniku, kjer je pomagal mlatiti, da je hodil v klet po vino. Ker pa se je gospod župnik bal, da bi se ga Franček v kleti ne nalezl, mu je napravil s kredom križ čez ustnice, toda tako, da se ni nič poznalo, kar pa Franček ni vedel. V kleti je našel Franček kredom na sodu. Zdaj si ga je na debelo privoščil, nato pa naredil s kredom križ čez ustnice. Ko je prišel nazaj, so se mu vsi smejali, posebno gospod župnik, ki je povedal, kako je Frančka ujel in ga ni pustil več v klet.

Ljubezniv mož. Mož in žena pride-ta do brvi. Mož natira ženo naprej: »Stopi na brv, da bom videl, če dobro drži!«

Umni sadjar. Učitelj: »Kdaj je najboljši čas za trganje sadja?« — Učene-c: »Kadar ni gospodarja doma!«

Praktičen ženin. Nevesta: »Ti, moj oče nama da takoj po poroki 1 milijon v banko.« — Ženin: »Potem pa greva jutri dopoldne k poroki in ne šele zvečer.« — Nevesta: »Zakaj?« — Ženin: »Zato, da oče že jutri dopoldne položi milijon v banko, da se pozneje ne premisli, banke so pa samo dopoldan ožrte.«

Milo za drago: »Prvi: »Ti, tvoja ušesa so pa vsak dan daljša!« — Drugi: »Kaj ne, iz mojih ušes in pa tvoje pameti bi se dal napraviti en kapitalen osel!«

Cene in sejmska poročila.

CENE TUJEMU DENARJU.

Zadnje dni se je dobilo na zagrebški borzi v valutah: 1 ameriški dolar za 56.10 Din.

Dne 9. avgusta pa v devizah:
100 avstrijskih šilingov za 8.0150—8.0450.
100 italijanskih lir za 296.50—298.50.
100 madžarskih pengov za 9.9235.
1 ameriški dolar za 56.83—57.93.
100 francoskih frankov za 221.57—223.57.
100 nemških mark za 13.5610—13.5910.
100 čehoslovaških kron za 168.26—169.06.

Cene lesu in poljskim pridelkom. Ljubljana. Les: Zaključena sta bila dva vagona hrastovih podnic, fko vag. nakl. postaja po 1150. Tendanca nespremenljiva. — Dež. pridelki: (Vse samo ponudbe, slov. post. plač. 30 dni, dob. prompt.) Pšenica haš. nova 79—80 kg, 2%, 290—295, pšenica za avg. 297.50—300, za september 300—302.50, moka stara 0 g bl. fko. Ljubljana, plač. po prejemu 520—525, moka nova 455—465, koruza 350—352.50, oves, nov, za avgust 265—270. Zaključeno je bilo 6 in pol vagonov koruze. Tendanca nezpremenjena. — **Budimpešta.** Tendanca medla. Pšenica: okt. 28.90—28.70,

zaklj. 28.70—28.72, marec 31.04, zaklj. 31.04—31.06, maj 31.76—31.60, zaklj. 31.58—31.60. Rž: okt. 26.50—26.36, zaklj. 26.38—26.40, marec 28.40—28.30, zaklj. 28.30—28.32. Koruza: maj 27.10—27.04, zaklj. 27.04—27.06.

Mariborski trg, dne 4. avgusta 1928. To je bil trg zopet izredno dobro založen in obiskan. Bilo je 13 svinjino, 34 s krompirjem in zelenjavo in 20 z jabolki in hruškami naloženih voz. Cene mesu so ostale skoraj neizpremenjene, drugim stvarjem več ali manj padle. — Tudi perutnine in drugih domačih živali je bilo okoli 800 komadov, radi česar so bile tudi tu cene nizke in sicer piščancem Din 10—20, kokošim 30—45, mladim racam in gossem 30—60, domačim zajcem 10—25, zajcem srebrnjakom 25—150, Angora zajcem 50—100, kozličem 75—100, 1 ovci 150, domačim golobom 30—50, grlicam 35—50 za komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice. Cene krompirju Din 5—6 za mernik (7½ kg), oziroma 1.50—2.50 za kg, kislemu zelju 3.50, paradižnikom 12, kumarcam za vkisanje 7—8, hrenu 7—8, zeleni papriki 7—10, fižolu v stročju 10—12, maslu 36—60, siru 25—80 za kg. Karfiolu 5—10, zeljnati glavam in glavni solati 0.50—1.50, kumarcam 0.50—3, bučam 2—4 za komad. Sadju: marelicam 12—16, breskvam 18, melonom 10—30, hruškam in jabolkam 6—8, slivam 14, grozdju 26—28, rigoletom 6 za kg, jagodam 20, borovnicam 3—4, ribezlu 6—8 za liter. Cvetlicam 0.25—5. Z lonci vred 10—50 za komad. — Lončena, lesena in kloparska roba Din 1—100, brezove metle 2.25—5, lesene grablje 6—8, cepci in držala za kose in sekire 8—10 za komad, 2 kočiji po 2500 in 300 Din.

Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 1. avgusta je bilo 17 voz sena, 7 slame, v soboto, 4. t. m. pa 9 sena in 7 slame na trgu. Cene so bile senu Din 55—70, slami pa Din 35—45 za 100 kg. Slami tudi Din 1.25—1.75 za snop.

Gospodarska obvestila.

Kmetijsko-gospodinjstva šola v zavodu č. šolskih sester v Mariboru začne novo šolsko leto začetkom meseca spetembra t. l. in traja deset mesecev. V šolo se sprejemajo dekleta, ki so dopolnili 16. leto, so lepega obnašanja in telesno ter duševno zdrave. Prošniji za sprejem, ki je kolka prosta, naj se priloži krstni list, izjava staršev ali varuha, da poravnajo stroške šolanja. Prošnje se vlagajo na predstojništvo šolskih sester v Mariboru, Strossmajerjeva ulica 15.

Ogledi in premovanja goveje živine v mariborski oblasti. Oblastni odbor se je odločil prirediti goveja premovanja po sodnih okrajih. Letos pridejo na vrsto sledeči sodni okraji: 1. Za marijadvorsko in pincgavsko pasmo dne 4. septembra v Mariboru, za marijadvorsko pasmo dne 15. septembra pri Sv. Lenartu in dne 18. septembra v Šoštanjju. 2. Za pomursko pasmo dne 12. septembra v Šmarju in dne 13. septembra v Kozjem. 3. Za simodolsko pasmo dne 6. sept. v Murski Soboti in dne 20. septembra v Čakovcu. Kmetovalci se vabijo, da si razstavljeno živino v velikem številu ogledajo. Take prireditve so zelo poučne in dajejo sliko o stanju živinoreje in dajejo pobudo za izboljšanje iste.

Važno za občinske urade in živinorejce. Oblastni odbor mariborske oblasti oddaja bike plemenjake po znižani ceni. Oddajali se bodo bikli le

one pasme, ki je za dotični kraj določena. Vpoštevajo se v prvi vrsti občinski uradi, kjer bikov primanjkuje; nadalje bikorejske zadruga in druge delujoče rejske organizacije. Tiskovine (zavezna pisma) za prošnje se dobijo pri vseh sreskih poglavarjih in okrajnih zastopih mariborske oblasti. Biki se oddajajo običajno v starosti od 1 do 1½ leta, a največ do dve leti stari. Podpora znaša eno tretjino rejske cene, ki je po kakavosti bika vedno nekoliko višja od tržne cene.

Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva v Ljutomeru vabi vse svoje člane in prijatelje sadjarstva na tečaj za okulacijo (očesljanje) dreves, ki se vrši na praznik Vnebovzetja, dne 15. t. m., v društveni drevnici na Rajžiharju. Zbirališče ob pol devetih dopoldne pri osnovni šoli, odkoder odkorakamo skupno k drevnici. Teoretično kakor praktično izvaja sreski ekonom gospod Štampar. Pridite zlasti mladeniči, naši bodoči gospodarji!

Viničarski red v »Naših goricah«. Te dni izide 8. številka »Naših goric« za mesec avgust 1928 in bo prinesla avtentično besedilo uredbe o viničarskem redu, kakor ga je mariborska oblastna skupščina sklenila dne 20. julija t. l.

Rdeči pajek.

Rdeči pajek je našim hmeljarjem dobro znan škodljivec, po imenu namreč, v resnici pa ga malokdo pozna, ker so naši nasadi hmelja do sedaj še prav malo trpeli od tega škodljivca. Pod vsako nedolžno živalco, ki jo najdemo na hmelju, že sumijo neizkušeni hmeljarji rdečega pajka, zlasti pod vsakim pajkom, ki slučajno zaide na hmelj. Pripetilo se je že celo, da je kak goreč in neizkušen hmeljar imel nedolžno in jako koristno Pika-polonico za rdečega pajka ter jo preganjal in uničeval na vse kriplje.

Rdeči pajek (*Tetranychus telarius*) ni pravi pajek in tudi ni rdeč; ime tega škodljivca torej ni preveč srečno izbrano. Vsekakor pa spada rdeči pajek v red pajkovcev, razred pršic (grinje) in družino Tetranychidae. Z imenom »rdeči pajek« označujemo torej na hmelju malo pršico, največ 4 mm dolgo, ki se le prav težko zapazi; rdeči pajek tudi ni rdeč, temveč rumeno-rdeče ali celo zeleno-rumene barve. Stari, izkušeni hmeljarji ga gotovo že poznajo. Nemci ga tudi ne imenujejo rdeči pajek (rote Spinne) temveč večinoma le hmeljsko pršico (*Hopfenmilbe*), kar je vsekakor pravilneje.

Škoda, ki jo povzroči rdeči pajek na hmelju, je naravnost strašna in sreča za naše hmeljnike, da se v njih do danes ta škodljivec skoro sploh še ni pojavil. Vendar pa je po toči zvoniti prepozno in je zato potrebno, da vsak hmeljar ve kaj je rdeči pajek in kako se ga obraniti oziroma ga uničiti.

Rdeči pajek povzroča na hmelju

precej enako škodo kakor hmeljska uš: srka rastlinski sok in s tem slabi rastlino ter povzroča tudi tako imenovano medeno roso ali mano. Listje hmelja dobi rumene pege in, ako oboleli list bolj pogledamo, lahko opazimo na gornji strani fino, belo pajčevino z opisanimi pajkom. Rdeči pajek napada list, mlade poganjke in cvet. Svoje pogubonosno delo začne navadno od zgoraj dolj ter se zato navadno že prepozno opazi. Ker se najrajši pojavi šele malo pred ali že v cvetu, povzroči ogromno škodo ter večkrat v prav kratkem času uniči cele nasade. Ako opazi hmeljar v svojem nasadu rdečega pajka in ne ukrene takoj vse potrebne mere zoper tega škodljivca, uničil mu bo gotovo vsaj ¼ pridelka. O tem so se prepričali nekateri hmeljarji v Vojvodini lansko leto, kjer se je tik pred cvetom pojavil rdeči pajek in tekom enega tedna povzročil strašno škodo. Zato hmeljarji, čuvajte svoje nasade pred rdečim pajkom pravočasno!

Zoper rdečega pajka se navadno priporoča ista sredstva kakor zoper hmeljsko uš (tobačni izvleček, kvasija-les, petrolejeva emulzija ter razni, nikotin in piretrin vsebujoči preparati). Kakor so se lansko leto hmeljarji v Vojvodini prepričali in kar sem imel priliko videti tudi sam, pa ta sredstva zoper rdečega pajka prav malo izdajo. Pokazalo se je, da je najboljša, najizdatnejša in najzanesljivejša sredstvo zoper rdečega pajka edinole žveplo. Ker pa je hmelj pršiti z žveplom še mnogo težje kakor vinsko trto, prjeda v poštev le kolodialno žveplo za škropljenje. Nekateri hmeljarji v Vojvodini so lani škropili hmelj proti raznim boleznim in škodljivcem s kombiniranimi sredstvi, ki so vsebovala tudi žveplo. Dočim so bili ti nasadi varni pred rdečim pajkom, je ta neusmiljeno napadel nasade, škropljene z modro galice, tobačnim izvlečkom in raznimi sredstvi, ki ne vsebujejo žvepla. Po nasvetih nekaterih strokovnjakov so se hmeljarji v napornem boju zoper rdečega pajka poslužili koloidalnega žvepla in dosegli popoln uspeh, dočim so vsa druga sredstva bila skoro docela brezuspešna.

Kakor omenjeno, začne rdeči pajek svoje uničujoče delo od zgoraj dolj, na najmlajših listih in poganjkih, ter ga je težko pravočasno opaziti. Zato je najzanesljivejša pripomoč proti rdečemu pajku, ako uporabimo kolodialno žveplo še predno smo opazili škodljivca odn. škodo. Ker že itak moramo škropiti hmelj zoper peronosporo z raztopino modre galice, primešamo tej raztopini enostavno na 100 l tudi ½ kg koloidalnega žvepla, če ne že pri prvem, pa vsaj pri drugem, oziroma na vsak način pa pri zadnjem škropljenju. V tem slučaju smo lahko brez skrbi, da na naš hmelj rdečega pajka ne bo. Ako pa tega nismo storili in opazimo rdečega pajka, škropimo lahko tudi z čisto raztopino žvepla in sicer je vzeti na 100 l vode ½—1 kg koloidalnega žvepla brez vsake druge pri-

mesi. Ta raztopina tudi cvetu ne škoduje prav nič.

Kolodialno žveplo se dobi pod različnimi imeni; pri nas je znan zlasti Sulikol, v novejšem času pa se širi vedno bolj Sulfarol, ki je vsaj enako dober če ne boljši ter tudi cenejši, ker se izdeluje doma, dočim se Sulikol uvažuje iz inozemstva. Tudi 2 do 3% žvepleno-apnena brozga temeljito uniči hmeljsko pršico, vendar lahko poškoduje tudi kobule.

Rdeči pajek ali, pravilneje, hmeljska pršica je tako nevaren škodljivec hmelja, da bo vsak pameten in previden hmeljar pravočasno ukrenil vse potrebno, da mu ne uniči cellega nasada. — Dolinar.

Sv. Primož na Pohorju. V nedeljo, dne 29. julija, je huda nevihta s točo klestila po naši župniji. Zlasti kmetije, ležeče v smeri od Urške gore proti Mali Kopi, so bile hudo prizadete, tako da nekateri ne bodo dobili niti semena. V naši župniji so pomilovanja vredni še posebno kmetje-najemniki, ki živijo le od poljskega pridelka. Ker v planinski legi ozimina le malokdaj dobro uspe, se seje večidel jaro žito. Zato je škoda tem večja, ker je bilo še vse na polju. Nekaterim pa je pobilo tudi še ozimino. Toča je razsajala tudi v sosednih župnijah Sv. Anton na Pohorju, Staritrj in Šmartin pri Slovenj gradu, v Selah. Javna pomoč, zlasti najemnikom, je nujno potrebna! Treska, hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Pameče pri Slovenjgradu. Kakor vsako leto, tako želi tudi letos naše gasilno društvo, za par ur razvedriti naše cenjeno občinstvo. Zato priredi v nedeljo dne 12. avg. ob 3. uri popoldne velezanimivo ljudsko igro v 5. dejanjih »Deseti brat« na prostem pri gostilni g. Rotovnik v Pamečah. Igrala bo dobro znana godba iz Trbnj. Fantje bodo dobili od naših deklet tudi lepe šopke, za šalo pa homo pisali šaljivo pošto. V slučaju, da bi 12. avgusta bilo slabo vreme, se preloži prireditvev na 15. avgusta. Ker se osebna vabila razen plakatov ne bodo razpošljala, vabimo vse prijatelje požrtvovalnih gasilcev, od blizu in daleč v lepe Pameče.

Devica Marija na Kamnu. Severno od Vuzenice nad Dravo stoji na skali najstarejša podružnica vuzeniška; posvečena je Materi božji in ima, ker stoji na skali, ime D. M. na Kamnu. Prvotno je bila samo kapelica, iz katere je tekom let nastala sedanja cerkva, ki je priljubljen romarski kraj. Nekočliko zgodovine je bilo v »Slov. Gospodarju« že opisano, pa ne začetek. Naslednje vrstice naj pobožnim romarjem in častilcem preblazene Device povedo, kar o začetku pripoveduje ljudska govornica: Kjer danes stoji cerkva, je bilo v starih časih morišče (višlice) vuzeniške gosposke. Od Ptuja sta prišla dva romarja na Sv. Višarje, oče in sin, in sta v Vuzenici prenočila pri tržanu gostilničarju. Ta je bil ob enem tudi cerkveni ključar. Imel je razuzdano hčer, ki je hitro vzplamtela z meseno ljubeznijo do mladega romarja in ga je hotela zapeljati v ostudno dejanje. Ko jo je mladenič zavrnil, se je pa spremenila njena ljubezen v sovraštvo in maščevanje; vzela je nekaj cerkvene posode in skrivaj iste ponoči vtaknila v prt-ljago tujih romarjev. Ko sta oba zjutraj zgodaj odšla, je pripovedovala hči očetu, da sta tujca ponoči sumljivo okoli hodila ter morda celo cerkev okradla. Oče je takoj izsledil tatvino, hitel je za tujci, katera je došel blizu Trbnj, našel je ukradeno cerkve-